

ੴ

सोहिला साहिब

अध्यात्मतर्फको यात्रा

नेपाली अनुवाद

अनुक्रमणिका

1. सोहिला साहिब -----	1
2. अरदास-प्रार्थना -----	9
3. आत्माको मार्ग -----	14
4. यात्राको लागि दर्शन -----	16
5. महिलाको भूमिका -----	18
6. पगडीको महत्त्व -----	21
7. तपाईंको यात्रामा नम्रता मुख्य सार -----	23

We are distributing Free Gutkas, Divine message of the Guru globally in all the major languages, To Continue this Monumental task, please donate at <https://sggsonline.com/donation>

This Sewa has been done by Sewadars & SikhBookClub.

This text is only a translation and only gives the essence of the Guru's Divine word. For a more complete understanding, please read the Gurumukhi Sri Guru Granth Sahib Ji. If any errors are noticed, please notify us immediately via email at walnut@gmail.com.

Publisher

© Sikhbookclub.com

Chino, Ca 91710

ਸੋਹਿਲਾ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਦੀਪਕੀ ਮਹਲਾ ੧

ਸੋਹਿਲਾ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਦੀਪਕੀ ਮਹਲਾ ੧

ਸੋਹਿਲਾ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਦੀਪਕੀ ਮਹਲਾ ੧

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ईश्वर एक छन्, जसलाई सदगुरुको कृपाले पाउन सकिन्छ।

ਜੈ ਘਰਿ ਕੀਰਤਿ ਆਖੀਐ ਕਰਤੇ ਕਾ ਹੋਇ ਬੀਚਾਰੋ ॥

ਜੈ ਘਰਿ ਕੀਰਤਿ ਆਖੀਐ ਕਰਤੇ ਕਾ ਹੋਇ ਬੀਚਾਰੋ ॥

जुन सत्संगतिमा निरंकारको कीर्तिको गान हुन्छ तथा सृष्टिकर्ताका गुणहरूको चर्चा गरिन्छ।

ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਗਾਵਹੁ ਸੋਹਿਲਾ ਸਿਵਰਿਹੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰੋ ॥੧॥

ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਗਾਵਹੁ ਸੋਹਿਲਾ ਸਿਵਰਿਹੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰੋ ॥੧॥

त्यही सत्संगति रुपी घरमा गएर सृष्टकर्ताको महिमा गाएर उनको स्मरण गर।॥१॥

ਤੁਮ ਗਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਨਿਰਭਉ ਕਾ ਸੋਹਿਲਾ ॥

ਤੁਮ ਗਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਨਿਰਭਉ ਕਾ ਸੋਹਿਲਾ ॥

हे मानव! तिमी निर्धक्क भएर मेरो वाहेगुरुको प्रसंसा गान गाऊ।

ਹਉ ਵਾਰੀ ਜਿਤੁ ਸੋਹਿਲੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਹਉ ਵਾਰੀ ਜਿਤੁ ਸੋਹਿਲੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

साथै यो पनि भन कि म त्यो सतगुरुमा समर्पित छु। जसको स्मरण गरेर सधैं आनन्द प्राप्त हुन्छ
॥ १ ॥रहाउ॥

ਨਿਤ ਨਿਤ ਜੀਅੜੇ ਸਮਾਲੀਅਨਿ ਦੇਖੈਗਾ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥

ਨਿਤ ਨਿਤ ਜੀਅੜੇ ਸਮਾਲੀਅਨਿ ਦੇਖੈਗਾ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥

हे मानव! जुन पालनकर्ता ईश्वरले संधैव अनेक प्राणीहरूको पालनपोषण गरिरहेका छन्, उनले तिमीमाथि पनि कृपादृष्टि राख्नेछन्।

ਤੇਰੇ ਦਾਨੈ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਤਿਸੁ ਦਾਤੇ ਕਵਣੁ ਸੁਮਾਰੁ ॥੨॥

ਤੇਰੇ ਦਾਨੈ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਤਿਸੁ ਦਾਤੇ ਕਵਣੁ ਸੁਮਾਰੁ ॥੨॥

ती ईश्वरद्वारा प्रदत् पदार्थहरूको कुनै मुल्य छैन, किन कि उनी त अनन्त हुन्॥२॥

ਸੰਬਤਿ ਸਾਹਾ ਲਿਖਿਆ ਮਿਲਿ ਕਰਿ ਪਾਵਹੁ ਤੇਲੁ ॥

ਸਮਭਤਿ ਸਾਹਾ ਲਿਖਿਆ ਮਿਲਿ ਕਰਿ ਪਾਵਹੁ ਤੇਲੁ ॥

ਧਰਮ ਸੰਸਾਰਭਾਟ ਬਾਹਿਰ ਜਾਨਕਾ ਲਾਗਿ ਪਤਰ, ਸਮਵਤ੍-ਦਿਨ ਆਦਿਕੋ ਰੂਪਮਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਲੇਖੇਰ ਨਿਰਧਾਰਿ
ਗਰਿਏਕੋ ਹੁਨ੍ਹ, ਧਰਮਸੈਲੇ ਵਾਹੇਗੁਰੂਸੰਗ ਮਿਲਿਕਾ ਲਾਗਿ ਅਨਧ ਸਤਸੰਗੀਹਰੂਕੋ ਸਾਥਮਾ ਤੇਲ ਖਨ੍ਹਾਉਨੇ
ਪ੍ਰਧਾਸ ਗੁਨ੍ਹੋਸ੍। ਅਰਥਾਤ੍ ਮ੍ਰਿਤ੍ਯੁਕੋ ਰੂਪੀ ਵਿਵਾਹ ਗੁਨ੍ਹਮੰਦਾ ਪਹਿਲੇ ਸਤਕਰਮ ਗੁਨ੍ਹੋਸ੍।

ਦੇਹੁ ਸਜਣ ਅਸੀਸਝੀਆ ਜਿਉ ਹੋਵੈ ਸਾਹਿਬ ਸਿਉ ਮੇਲੁ ॥੩॥

ਦੇਹੁ ਸਜਣ ਅਸੀਸਝੀਆ ਜਿਉ ਹੋਵੈ ਸਾਹਿਬ ਸਿਉ ਮੇਲੁ ॥੩॥

ਹੇ ਮਿਤ੍ਰਹਰੂ! ਸਤਗੁਰੂਸੰਗ ਮੇਟ ਹੋਸ੍ ਭਨੀ ਅਬ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਹਿਨ੍ਹੋਸ੍॥੩॥

ਘਰਿ ਘਰਿ ਏਹੋ ਪਾਹੁਚਾ ਸਦਝੇ ਨਿਤ ਪਵੰਨਿ ॥

ਘਰਿ ਘਰਿ ਏਹੋ ਪਾਹੁਚਾ ਸਦਝੇ ਨਿਤ ਪਵੰਨਿ ॥

ਪ੍ਰਤ੍ਯੇਕ ਘਰਮਾ ਧਰਮ ਸੰਘਿ-ਪਤਰ ਪਠਾਝਰਹੇਕੋ ਚ, ਪ੍ਰਤ੍ਯੇਕ ਦਿਨ ਧਰਮ ਸੰਦੇਸ਼ ਕੁਨੈ ਨ ਕੁਨੈ ਘਰਮਾ ਪੁਗਿਰਹੇਕੋ
ਚ। (ਪ੍ਰਤ੍ਯੇਕ ਦਿਨ ਕੋਹੀ ਨ ਕੋਹੀ ਮਰਿਰਹੇਕੋ ਚ)

ਸਦਝਹਾਰਾ ਸਿਮਰੀਐ ਨਾਨਕ ਸੇ ਦਿਹ ਆਵੰਨਿ ॥੪॥੧॥

ਸਦਝਹਾਰਾ ਸਿਮਰੀਐ ਨਾਨਕ ਸੇ ਦਿਹ ਆਵੰਨਿ ॥੪॥੧॥

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਮਨ੍ਹਹੁਨ੍ਹ ਕਿ ਹੇ ਪ੍ਰਾਣੀ! ਮ੍ਰਿਤ੍ਯੁਕੋ ਨਿਮਨ੍ਤ੍ਰਣਾ ਪਠਾਉਨੇਕੋ ਸਮਰਣ ਗਰ, ਕਿਨ ਕਿ
ਧਰਮ ਦਿਨ ਨਜਿਕ ਆਝਰਹੇਕੋ ਚ।

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਫਿਅ ਘਰ ਫਿਅ ਗੁਰ ਫਿਅ ਉਪਦੇਸ ॥

ਫਿਅ ਘਰ ਫਿਅ ਗੁਰ ਫਿਅ ਉਪਦੇਸ ॥

ਸ੍ਰਿਸ੍ਟੀਕੋ ਰਚਨਾਮਾ ਚਵਟਾ ਸਾਸ੍ਤ੍ਰ ਮਏ, ਧਰਮਕਾ ਚਵਟਾ ਨੈ ਰਚਧਿਤਾ ਤਥਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਪਨਿ ਆਪਨੋ ਆਪਨੋ
ਪ੍ਰਕਾਰਲੇ ਚਵਟਾ ਨੈ ਚਨ੍।

ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਏਕੋ ਵੇਸ ਅਨੇਕ ॥੧॥

ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਏਕੋ ਵੇਸ ਅਨੇਕ ॥੧॥

ਤਰ ਧਰਮਕਾ ਮੂਲ ਤਤ੍ਵ ਕੇਵਨ ਏਕ ਪਰਮਾਤ੍ਮਾ ਹੁਨ੍, ਜਸਕੋ ਮੇਸ਼ ਅਨਨ੍ਤ ਚ।

ਬਾਬਾ ਜੈ ਘਰਿ ਕਰਤੇ ਕੀਰਤਿ ਹੋਇ ॥

ਬਾਬਾ ਜੈ ਘਰਿ ਕਰਤੇ ਕੀਰਤਿ ਹੋਇ ॥

ਹੇ ਮਨੁਸ਼੍ਯ! ਜੁਨ ਸਾਸ੍ਤ੍ਰ ਰੂਪੀ ਘਰਮਾ ਨਿਰੰਕਰਕੋ ਪ੍ਰਸੰਸਾ ਗਰਿਏਕੋ ਚ, ਉਨਕੋ ਗੁਣਗਾਨ ਹੁਨ੍ਹ,

त्यो धर्मशास्त्र धारण गर, यसले तिम्नो संसारमा र परलोक दुवै सुन्दर हुनेछ॥१॥रहाउ॥

काठ, चासा, घडी, दिन, तिथि र समयलाई मिलाएर एक महिना बन्छ।

यसरी नै अनेक ऋतुहरू भएर पनि सूर्य एउटै नै छ। (यी त सूर्यका अलग-अलग अंश हुन्)

यसरी नै हे नानक ! कर्ता-पुरुषका माथिका सबै रूपहरू नै देखिन्छन्॥२॥२॥

रागु धनासरी महला १ ॥

सम्पूर्ण आकास रूपी थालमा सूर्य र चन्द्रमा दिपक बनिएका छन्, ताराहरूको समूहले थालमा मोति भई जडिएका छन्।

मलय पर्वतसर्फबाट आउने चन्द्रको सुगन्ध धुपको समान छ, हावा चलिरहेको छ, फुल फुल्ने समस्त वनस्पति, ज्योतिस्वरूप अगाल पुरखको आरतीका लागि समर्पित छन्।

प्रकृतिमा तिम््रो कस्तो आरती भइरहेको छ।

ਭਵ ਖੰਡਨਾ ਤੇਰੀ ਆਰਤੀ ॥

ਮਕ ਖੰਡਨਾ ਤੇਰੀ ਆਰਤੀ ॥

ਸ੍ਰਣਿਕਾ ਪ੍ਰਣੀਹਰੂਕੋ ਜਨਮ-ਮ੍ਰਤ੍ਯੁ ਨਾਸ਼ ਗਰੇ ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ!

ਅਨਹਤਾ ਸਬਦ ਵਾਜੰਤ ਭੇਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਅਨਹਤਾ ਸਬਦ ਵਾਜੰਤ ਭੇਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਜਸਤੋ ਕਿ ਏਕ ਰਸ ਵੇਦਕੋ ਧੁਨਿ ਹੋ ਜੋ ਮਾਨੀਂ ਬਜਿਰਹੇਕੋ ਚ। ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥

ਸਹਸ ਤਵ ਨੈਨ ਨਨ ਨੈਨ ਹਹਿ ਤੋਹਿ ਕਉ ਸਹਸ ਮੂਰਤਿ ਨਨਾ ਏਕ ਤੋਹੀ ॥

ਸਹਸ ਤਵ ਨੈਨ ਨਨ ਨੈਨ ਹਹਿ ਤੋਹਿ ਕਉ ਸਹਸ ਮੂਰਤਿ ਨਨਾ ਏਕ ਤੋਹੀ ॥

ਹੇ ਸਰਵਵਿਆਪਕ ਨਿਰਾਕਾਰ ਈਸ਼ਵਰ! ਤਿਸ੍ਰੋ ਹਜ਼ਾਰੀਂ ਆਂਖਾ ਚਨ੍, ਤਰ ਨਿਰ੍ਗੁਣਰੂਪੀ ਤਿਸ੍ਰੋ ਕੁਨੈ ਆਂਖਾ ਚੈਨ,
ਜਸਰੀ ਤਿਸ੍ਰੋ ਹਜ਼ਾਰੀਂ ਮੂਰਤਿਹਰੂ ਚਨ੍, ਤਰ ਤਿਸ੍ਰੋ ਏਤਣੈ ਰੂਪ ਚੈਨ ਕਿਨਭਨੇ ਤਿਸ੍ਰੀ ਨਿਰ੍ਗੁਣ ਸੁਰੂਪੀ ਚੈ।

ਸਹਸ ਪਦ ਬਿਮਲ ਨਨ ਏਕ ਪਦ ਗੰਧ ਬਿਨੁ ਸਹਸ ਤਵ ਗੰਧ ਇਵ ਚਲਤ ਮੋਹੀ ॥੨॥

ਸਹਸ ਪਦ ਬਿਮਲ ਨਨ ਏਕ ਪਦ ਗੰਧ ਬਿਨੁ ਸਹਸ ਤਵ ਗੰਧ ਇਵ ਚਲਤ ਮੋਹੀ ॥੨॥

ਸਗੁਣ ਸੁਰੂਪਮਾ ਤਿਸ੍ਰਾ ਹਜ਼ਾਰੀਂ ਚੋਖਾ ਚਰਣ-ਕਮਲ ਚਨ੍ ਤਰ ਤਿਸ੍ਰੀ ਨਿਰ੍ਗੁਣ ਸੁਰੂਪ ਭਏਕਾ ਕਾਰਣ
ਪਨਿ ਚਰਣ ਚੈਨ, ਤਿਸ੍ਰੀ ਘਾਣੇਂਦ੍ਰਿਯ(ਨਾਕ) ਰਹਿਤ ਪਨਿ ਚੈ ਅਨਿ ਤਿਸ੍ਰਾ ਹਜ਼ਾਰੀਂ ਨਾਕਹਰੂ ਪਨਿ ਚਨ੍;
ਤਿਸ੍ਰੋ ਅਸ਼ੁਰ੍ਯਜਨਕ ਰੂਪਲੇ ਮਲਾਏ ਮੋਹਿਤ ਗਰਿਰਹੇਕੋ ਚ ॥੨॥

ਸਭ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਹੈ ਸੋਇ ॥

ਸਭ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਹੈ ਸੋਇ ॥

ਸ੍ਰਣਿਕੋ ਸਮਸਤ ਪ੍ਰਾਣਿਹਰੂਮਾ ਤ੍ਯਸ ਜ੍ਯੋਤਿ-ਸੁਰੂਪਕੇ ਜ੍ਯੋਤਿ ਨੈ ਬਲਿਰਹੇਕੋ ਚ।

ਤਿਸ ਦੈ ਚਾਨਣਿ ਸਭ ਮਹਿ ਚਾਨਣੁ ਹੋਇ ॥

ਤਿਸ ਦੈ ਚਾਨਣਿ ਸਭ ਮਹਿ ਚਾਨਣੁ ਹੋਇ ॥

ਤਸੈਕੋ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਰੂਪੀ ਕ੍ਰਪਾਲੇ ਸਭੈਮਾ ਜੀਵਨਕੋ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਚ।

ਗੁਰ ਸਾਖੀ ਜੋਤਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥

ਗੁਰ ਸਾਖੀ ਜੋਤਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥

ਤਰ ਗੁਰੁ ਤਪਦੇਸ਼ਦੁਆਰਾ ਮਾਤ੍ਰ ਯੋ ਜ੍ਯੋਤਿ ਬਾਰੇ ਜਾਨ ਸਕਿਨ੍ਚ।

ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੁ ਆਰਤੀ ਹੋਇ ॥੩॥

ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੁ ਆਰਤੀ ਹੋਇ ॥੩॥

ਤੀ ਈਸ਼ਵਰਲਾਏ ਜੋ ਰਾਮੋ ਲਾਗਛ ਤ੍ਯਹੀ ਤਨਕੋ ਆਰਤੀ ਹੁਨ੍ਚ ॥੩॥

ਹਰਿ ਚਰਣ ਕਵਲ ਮਕਰੰਦ ਲੋਭਿਤ ਮਨੋ ਅਨਦਿਨੋ ਮੋਹਿ ਆਹੀ ਪਿਆਸਾ ॥

ਹਰਿ ਚਰਣ ਕਵਲ ਮਕਰੰਦ ਲੋਭਿਤ ਮਨੋ ਅਨਦਿਨੋ ਮੋਹਿ ਆਹੀ ਪਿਆਸਾ ॥

ਹਰਿਕੋ ਚਰਣ ਰੂਪੀ ਫੁਲਕੋ ਰਸਕੋ ਲਾਗਿ ਮੇਰੋ ਮਨ ਤਿਖਾਇਕੋ ਚ, ਹਰੇਕ ਦਿਨ ਮ ਯੋ ਰਸਕੋ ਲਾਗਿ ਤਿਖਾਇਕੋ ਚੁ।

ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਲੁ ਦੇਹਿ ਨਾਨਕ ਸਾਰਿੰਗ ਕਉ ਹੋਇ ਜਾ ਤੇ ਤੇਰੇ ਨਾਇ ਵਾਸਾ ॥੪॥੩॥

ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਲੁ ਦੇਹਿ ਨਾਨਕ ਸਾਰਿੰਗ ਕਉ ਹੋਇ ਜਾ ਤੇ ਤੇਰੇ ਨਾਇ ਵਾਸਾ ॥੪॥੩॥

ਹੇ ਨਿਰੰਕਾਰ! ਮਲਾਏ ਨਾਨਕ ਕੋਧਲਲਾਏ ਤਿਸ੍ਰੋ ਕ੍ਰਿਪਾਕੋ ਪਾਨੀ ਦੇਓ, ਤਾਕਿ ਮੇਰੋ ਮਨ ਤਿਸ੍ਰੋ ਨਾਮਮਾ ਸਥਿਰ ਹੋਸ਼ ॥੪॥੩॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਕਾਮਿ ਕਰੋਧਿ ਨਗਰੁ ਬਹੁ ਭਰਿਆ ਮਿਲਿ ਸਾਧੁ ਖੰਡਲ ਖੰਡਾ ਹੇ ॥

ਕਾਮਿ ਕਰੋਧਿ ਨਗਰੁ ਬਹੁ ਭਰਿਆ ਮਿਲਿ ਸਾਧੁ ਖੰਡਲ ਖੰਡਾ ਹੇ ॥

ਯੋ ਮਾਨਵ ਸ਼ਰੀਰ ਕਾਮ ਰ ਕ੍ਰੋਧਜਸਤਾ ਵਿਕਾਰਹਰੂਲੇ ਪੂਰਨ ਰੂਪਮਾ ਭਰਿਏਕੋ ਚ; ਤਰ ਸੰਤਹਰੂਕੋ ਮਿਲਨਲੇ ਤਿਮੀਲੇ ਕਾਮ, ਕ੍ਰੋਧਲਾਏ ਕਮਜ਼ੋਰ ਪਾਰੇਕਾ ਚੈ।

ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਤ ਲਿਖੇ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਮਨਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਮੰਡਲ ਮੰਡਾ ਹੇ ॥੧॥

ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਤ ਲਿਖੇ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਮਨਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਮੰਡਲ ਮੰਡਾ ਹੇ ॥੧॥

ਜੂਨ ਮਾਨਿਸਲੇ ਪੂਰਵਲਿਖਿਤ ਕਰਮਕੋ ਮਾਧਿਅਮ ਗੁਰੁਲਾਏ ਪ੍ਰਾਪਤ ਗਰੇਕੋ ਚ, ਤਸਕੋ ਚੰਚਲ ਮਨ ਈਸ਼ਵਰਮਾ ਲੀਨ ਭਏਕੋ ਚ ॥੧॥

ਕਰਿ ਸਾਧੁ ਅੰਜੁਲੀ ਪੁਨੁ ਵਡਾ ਹੇ ॥

ਕਰਿ ਸਾਧੁ ਅੰਜੁਲੀ ਪੁਨੁ ਵਡਾ ਹੇ ॥

ਹਾਤ ਜੋਡੇਰ ਸੰਤਕੋ ਪੂਜਾ ਗੁਨੁ ਮਹਾਨੁ ਪੁੰਧ ਕਰਮ ਹੋ।

ਕਰਿ ਡੰਡਉਤ ਪੁਨੁ ਵਡਾ ਹੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਕਰਿ ਡੰਡਉਤ ਪੁਨੁ ਵਡਾ ਹੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਤਨਲਾਏ ਦਫ਼ਤਰਵਤੁ ਪ੍ਰਣਾਮ ਗੁਨੁ ਪਨਿ ਮਹਾਨ ਕਾਰਯ ਹੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਸਾਕਤ ਹਰਿ ਰਸ ਸਾਦੁ ਨ ਜਾਣਿਆ ਤਿਨ ਅੰਤਰਿ ਹਉਮੈ ਕੰਡਾ ਹੇ ॥

ਸਾਕਤ ਹਰਿ ਰਸ ਸਾਦੁ ਨ ਜਾਣਿਆ ਤਿਨ ਅੰਤਰਿ ਹਉਮੈ ਕੰਡਾ ਹੇ ॥

ਪਤਨ ਭਏਕਾ ਮਾਨਿਸ (ਸਾਧਾਮਾ ਲਿਪਤ ਵਾ ਭਗਵਾਨਲਾਏ ਬਿਸਨੇ)ਲੇ ਅਕਾਲਪੂਰਖਕੋ ਰਸਕੋ ਆਨੰਦ ਲਿਨ ਪਾਏਨ, ਕਿਨਕਿ ਤਨੀਹਰੂਮਿਤ ਅਹੰਕਾਰਕੋ ਰੂਪਮਾ ਕਾਡਾ ਹੁੰਚ।

ਜਿਉ ਜਿਉ ਚਲਹਿ ਚੁਭੈ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਜਮਕਾਲੁ ਸਹਹਿ ਸਿਰਿ ਡੰਡਾ ਹੇ ॥੨॥

ਜਿਤ ਜਿਤ ਚਲਹਿ ਚੁਭੈ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਜਮਕਾਲੁ ਸਹਹਿ ਸਿਰਿ ਡੰਡਾ ਹੇ ॥੨॥

ਜਸੋ-ਜਸੋ ਭੁ ਅਹੰਕਾਰਵਸ ਜੀਵਨ ਮਾਰਗਮਾ ਹਿੰਡਦਛ, ਅਹੰਕਾਰਕੋ ਟੋ ਕਾੱਟਾਲੇ ਤਨੀਹਰੂਲਾਇ
ਘੋਚਿਘੋਚੀ ਤਨੀਹਰੂਲਾਇ ਦੁ:ਖ ਦਿਨ੍ਹ ਰ ਅਨ੍ਤਿਮ ਕ੍ਸ਼ਣਮਾ ਧਮਹਰੂਲੇ ਦਿਏਕੋ ਧਾਤਨਾ ਸਹਨੁ ਪਦ੍ਦਛ।

ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ਦੁਖੁ ਜਨਮ ਮਰਣ ਭਵ ਖੰਡਾ ਹੇ ॥

ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ਦੁਖੁ ਜਨਮ ਮਰਣ ਭਵ ਖੰਡਾ ਹੇ ॥

ਧਸਕਾ ਅਤਿਰਿਕ੍ਤ ਸਾਂਸਾਰਿਕ ਵੈਭਵ ਵਾ ਭੌਤਿਕ ਕੁਰਾਹਰੂ ਟ੍ਯਾਗ ਗਰੇਰ ਭਗਵਾਨ੍ਕੋ ਭਕ੍ਤ ਬਨੀ
ਤਹਾੱਕੋ ਸ੍ਮਰਨਮਾ ਵਿਲੀਨ ਹੁਨੇ ਮਾਨਿਸਹਰੂ ਗਤਿਕੋ ਚਕ੍ਰਬਾਟ ਮੁਕ੍ਤ ਹੁਨ੍ਚਨ੍ ਰ ਸੰਸਾਰਕਾ
ਦੁ:ਖਹਰੂਬਾਟ ਮੁਕ੍ਤ ਹੁਨ੍ਚਨ੍।

ਅਬਿਨਾਸੀ ਪੁਰਖੁ ਪਾਇਆ ਪਰਮੇਸਰੁ ਬਹੁ ਸੋਭ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡਾ ਹੇ ॥੩॥

ਅਬਿਨਾਸੀ ਪੁਰਖੁ ਪਾਇਆ ਪਰਮੇਸਰੁ ਬਹੁ ਸੋਭ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡਾ ਹੇ ॥੩॥

ਤਿਨੀਹਰੂਲੇ ਵਿਨਾਸ਼ਰਹਿਤ ਸਰ੍ਵਵ੍ਯਾਪੀ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਲਾਇ ਪਾਤੰਚਨ੍ ਰ ਤਿਨੀਹਰੂਲਾਇ ਅਖਣਡ ਬ੍ਰਹ੍ਮਾਣਡਮਾ
ਸੁਸ਼ੋਭਿਤ ਗਰਿਨ੍ਚਨ੍॥੩॥

ਹਮ ਗਰੀਬ ਮਸਕੀਨ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ਹਰਿ ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਵਡ ਵਡਾ ਹੇ ॥

ਹਮ ਗਰੀਬ ਮਸਕੀਨ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ਹਰਿ ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਵਡ ਵਡਾ ਹੇ ॥

ਹੇ ਪ੍ਰਭੁ! ਹਾਮੀ, ਗਰੀਬ ਤਥਾ ਅਸਹਾਧ, ਤਿਮ੍ਰੈ ਅਧਿਨਮਾ ਚੌਂ, ਤਿਮੀ ਸਰ੍ਵੋਚ੍ਚ ਸ਼ਕ੍ਤਿ ਹੋ, ਟ੍ਧਸੈਲੇ ਹਾਮੀਲਾਇ
ਧੀ ਵਿਕਾਰਹਰੂਬਾਟ ਬਚਾਤਨੁ।

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਟੇਕ ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਮੰਡਾ ਹੇ ॥੪॥੪॥

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਟੇਕ ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਮੰਡਾ ਹੇ ॥੪॥੪॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਤਿਮ੍ਰੋ ਨਾਮਮਾ ਨੈ ਜੀਵਾਤ੍ਮਾਕੋ ਆਸ਼੍ਰਧ ਹੁਨ੍ਚ, ਹਰਿਕੋ ਨਾਮ ਧਾਰਣ ਗਨਾਲੇ ਮਾਤ੍ਰ ਆਧ੍ਯਾਤ੍ਮਿਕ
ਸੁਖ ਪ੍ਰਾਪ੍ਤ ਹੁਨ੍ਚ॥੪॥੪॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਕਰਉ ਬੇਨੰਤੀ ਸੁਣਹੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ਸੰਤ ਟਹਲ ਕੀ ਬੇਲਾ ॥

ਕਰਉ ਬੇਨੰਤੀ ਸੁਣਹੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ਸੰਤ ਟਹਲ ਕੀ ਬੇਲਾ ॥

ਹੇ ਸਤ੍ਸਗੜ੍ਹੀ ਮਿਤ੍ਰਹਰੂ! ਸੁਨ, ਮ ਤਿਮੀਲਾਇ ਵਿਨ੍ਤੀ ਗਰ੍ਦਛੁ ਕਿ ਪ੍ਰਾਪ੍ਤ ਭਏਕੋ ਧੋ ਮਾਨਵ ਸ਼ਰੀਰ
ਸਨ੍ਤਹਰੂਕੋ ਸੇਵਾ ਗਨੈ ਸ਼ੁਭ ਅਵਸਰ ਹੋ।

ਈਹਾ ਖਾਟਿ ਚਲਹੁ ਹਰਿ ਲਾਹਾ ਆਗੈ ਬਸਨੁ ਸੁਹੇਲਾ ॥੧॥

ईहा खाटि चलहु हरि लाहा आगै बसनु सुहेला ॥१॥

सेवा गन्धौ भने यस जन्ममा प्रभुको नाम-स्मरणको लाभ प्राप्त हुन्छ, जसले गर्दा सजिलै परलोकमा बास हुनेछ॥१॥

ਅਉਧ ਘਟੈ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਾਰੇ ॥

अउध घटै दिनसु रैणारे ॥

हे मन! समयबित्ति जाँदा यो उमेर दिनहुँ घट्दै गइरहेको छ।

ਮਨ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਕਾਜ ਸਵਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

मन गुर मिलि काज सवारे ॥१॥ रहाउ ॥

त्यसकारण गुरुसँग भेटेर उनको उपदेश ग्रहण गर र जीवनलाई पार लगाउनका कारण सबै काम पूरा गर॥१॥रहाउ॥

ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਬਿਕਾਰੁ ਸੰਸੇ ਮਹਿ ਤਰਿਓ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ॥

इहु संसारु बिकारु संसे महि तरिओ ब्रहम गिआनी ॥

यस जगत्मा सम्पूर्ण प्राणी काम-क्रोधजस्ता विकारहरू तथा भ्रममा लिप्त छन्, यहाँबाट जसलाई तत्त्व अर्थात् ब्रह्माको ज्ञान भएको छ, उसले मात्र मोक्ष प्राप्त गरेको छ।

ਜਿਸਹਿ ਜਗਾਇ ਪੀਆਵੈ ਇਹੁ ਰਸੁ ਅਕਥ ਕਥਾ ਤਿਨਿ ਜਾਨੀ ॥੨॥

जिसहि जगाइ पीआवै इहु रसु अकथ कथा तिनि जानी ॥२॥

विकारहरूमा लिप्त भएका जुन मानवलाई ईश्वर आफैले मायारूपी निद्राबाच जगाएर नाम-रस पियाइदिएका छन्, तिनैले ती अकथनीय प्रभुको अलौकिक कथा जान्दछन्।

ਜਾ ਕਉ ਆਏ ਸੋਈ ਬਿਹਾਝਹੁ ਹਰਿ ਗੁਰ ਤੇ ਮਨਹਿ ਬਸੇਰਾ ॥

जा कउ आए सोई बिहाझहु हरि गुर ते मनहि बसेरा ॥

यसैले, हे सत्सङ्गीहरू! जुन नाम रूप अमूल्य वस्तुको व्यापार गर्न आएको हो त्यो मात्र किन, यस मनमा हरिको वास गुरुद्वारा नै हुन्छ।

ਨਿਜ ਘਰਿ ਮਹਲੁ ਪਾਵਹੁ ਸੁਖ ਸਹਜੇ ਬਹੁਰਿ ਨ ਹੋਇਗੋ ਫੇਰਾ ॥੩॥

निज घरि महलु पावहु सुख सहजे बहुरि न होइगो फेरा ॥३॥

यदि तिमीले गुरुको शरण लियौ भने मात्र हृदय रूपी घरमा हरिको स्वरूप बास गर्न सक्नेछन् र आत्मिक शुखको आनन्द प्राप्त गर्नेछौ, जसले गर्दा फेरि यो संसारमा आउने-जाने चक्र समाप्त हुनेछ।

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ਸਰਧਾ ਮਨ ਕੀ ਪੂਰੇ ॥

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ਸਰਧਾ ਮਨ ਕੀ ਪੂਰੇ ॥

ਏ ਮੇਰੇ ਅਨ੍ਤਰਮਨਲਾਏ ਜਾਨੇ ਸਰਵਕ੍ਰਪਾ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟਿਕਰਤਾ! ਮੇਰੇ ਮਨਕੋ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪੂਰਾ ਗਰੁਹੋਸ੍।

ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਇਹੈ ਸੁਖੁ ਮਾਗੈ ਮੋ ਕਉ ਕਰਿ ਸੰਤਨ ਕੀ ਪੂਰੇ ॥੪॥੫॥

ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਇਹੈ ਸੁਖੁ ਮਾਗੈ ਮੋ ਕਉ ਕਰਿ ਸੰਤਨ ਕੀ ਪੂਰੇ ॥੪॥੫॥

ਗੁਰੂ ਸਾਹੇਬ ਭਨ੍ਚਨ੍ ਕਿ ਯੋ ਸੇਵਕ ਕੇਵਲ ਮਲਾਏ ਸਨ੍ਤਹਰੂਕੋ ਚਰਣ-ਧੁਲੀ ਮਾਤ੍ਰ ਬਨਾਓਸ੍ ਭਨੇ ਚਾਹਨ੍ਚ, ਅਰਥਾਤ੍ ਮਲਾਏ ਉਨਲੇ ਦੇਖਾਏਕਾ ਮਾਰਗਕੋ ਅਨੁਧਾਧੀ ਬਨਾਓਸ੍।

ਅਰਦਾਸ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ

ੴ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫ਼ਤਹਿ॥

Ek-Oankar. Waheguroo Ji Ki Fateh

ਭਗਵਾਨ੍ ਏਕ ਚਨ੍। ਸਭੈ ਵਿਜਯ ਪਰਮ ਗੁਰੂ (ਭਗਵਾਨ੍) ਕੋ ਹੋ।

ਸ੍ਰੀ ਭਗੌਤੀ ਜੀ ਸਹਾਇ।

Sri Bhagouti ji Sahai

ਆਦਰਨੀਯ ਟਰਵਾਰ ਵਾ ਕ੍ਰਪਾਣ (ਦੁਏਹਰੂਲਾਇ ਨਏ ਗਨੈ ਭਗਵਾਨ੍) ਲੇ ਹਾਮੀਲਾਇ ਸਹਯੋਗ ਗਰੂਨ੍!

ਵਾਰ ਸ੍ਰੀ ਭਗੌਤੀ ਜੀ ਕੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ੧੦॥

Vaar Sri Bhagouti Ji Ki Paatshaahee Dasvee

ਦਸਾਓ ਗੁਰੂਦੁਆਰਾ ਪਠਨ ਗਰਿਏਕੋ ਪ੍ਰਯੋਜਨੀਯ ਟਰਵਾਰ ਕਵਿਤਾ।

ਪ੍ਰਿਥਮ ਭਗੌਤੀ ਸਿਮਰਿ ਕੈ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਲਈਂ ਪਿਆਇ॥

Pritham Bhagouti Simar Kai, Guru Naanak Layee Dhiyae

ਪਹਿਲੇ ਟਰਵਾਰ (ਦੁਏਹਰੂਲਾਇ ਨਏ ਗਨੈ ਭਗਵਾਨ੍) ਲਾਇ ਸਮ੍ਝਨੁਹੋਸ੍; ਟ੍ਰਿਯਸਪਚਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕਲਾਇ ਸਮ੍ਝਨੁਹੋਸ੍ (ਤਨਕੋ ਆਧਿਆਤਮਿਕ ਯੋਗਦਾਨਲਾਇ ਨੋਟ ਗਨੁਹੋਸ੍)।

ਫਿਰ ਅੰਗਦ ਗੁਰ ਤੇ ਅਮਰਦਾਸੁ ਰਾਮਦਾਸੈ ਹੋਈਂ ਸਹਾਇ॥

Angad Gur Te Amar Das, Raamdaasai Hoya Sahai

ਟ੍ਰਿਯਸਪਚਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ, ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅਮਰ ਦਾਸ ਰ ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਦਾਸਲਾਇ ਸਮ੍ਝਨੁਹੋਸ੍ ਰ ਧਿਆਨ ਗਨੁਹੋਸ੍; ਤਨੀਹਰੂਲੇ ਹਾਮੀਲਾਇ ਮਦਦ ਗਰੂਨ੍! (ਤਨੀਹਰੂਕੋ ਆਧਿਆਤਮਿਕ ਯੋਗਦਾਨਮਾ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਗਨੁਹੋਸ੍)

ਅਰਜਨ ਹਰਗੋਬਿੰਦ ਨੇ ਸਿਮਰੈ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਰਾਇ॥

Arjan Hargobind No Simrou Sri Har Rai

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ, ਗੁਰੂ ਹਰਗੋਬਿੰਦ ਰ ਗੁਰੂ ਹਰ ਰਾਯਲਾਇ ਸਮ੍ਝਨੁਹੋਸ੍ ਰ ਧਿਆਨ ਗਨੁਹੋਸ੍। (ਤਨੀਹਰੂਕੋ ਆਧਿਆਤਮਿਕ ਯੋਗਦਾਨਮਾ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਗਨੁਹੋਸ੍)

ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਧਿਆਈਐ ਜਿਸ ਡਿਠੈ ਸਭਿ ਦੁਖ ਜਾਇ॥

Sri HarKrishan Dhiyaa-eeai Jis Dhithi Sabh Dukh Jaye

ਪ੍ਰਭੂਜੀ ਗੁਰੂ ਹਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਕੋ ਸਮਰਪਣ ਅਨਿ ਧਿਆਨ ਗੁਰੁਹੋਸ੍ਰ, ਜਸਲਾਇ ਮਾਤ੍ਰ ਦੇਖੇਰ ਸਭੈ ਦੁ:ਖਹਰੂ ਹਟ੍ਹਚਨ੍ । (ਤਨੀਹਰੂਕੋ ਆਧਿਆਤਮਿਕ ਯੋਗਦਾਨਮਾ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਗੁਰੁਹੋਸ੍ਰ)

ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਸਿਮਰਿਐ ਘਰ ਨਉ ਨਿਧਿ ਆਵੈ ਧਾਇ॥

Teg Bahadur Simareeai Ghar No Nidh Avai Dhai

ਗੁਰੂ ਤੇਗਬਹਾਦੁਰਲਾਇ ਸਮ੍ਝਨੁਹੋਸ੍ਰ ਰ ਤ੍ਵਸਪਚਿ ਆਧਿਆਤਮਿਕ ਧਨਕਾ ਨੌ ਸ੍ਰੋਤਹਰੂ (ਧੈਰ੍ਯ, ਕ੍ਸ਼ਮਾ ਦਮ, ਅਸ੍ਤੇਯ, ਸ਼ੌਚਾ, ਇੰਦ੍ਰਿਯਾ ਪ੍ਰਬੰਧ, ਬੁੱਢਿ, ਵਿਦ੍ਯਾ ਸਤ੍ਯ, ਅਕ੍ਰੋਧ) ਤਪਾਇਕੋ ਘਰਮਾ ਚਿਟੋ ਆਉਨੇਚਨ੍।

ਸਭ ਥਾਈ ਹੋਇ ਸਹਾਇ॥

Sabh Thai Ho-e Sahaai

ਹੈ ਪ੍ਰਭੂ ! ਕ੍ਰਪਯਾ ਹਾਮੀਲਾਇ ਸਭੈ ਠਾਉਂਮਾ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਰ ਮਦ੍ਦਤ ਗੁਰੁਹੋਸ੍ਰ।

ਦਸਵਾਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ! ਸਭ ਥਾਈ ਹੋਇ ਸਹਾਇ॥

Dasvaa Paatshaah Guru Gobind Singh Ji Sabh Thai Ho-e Sahaai

ਆਦਰਨੀਯ ਦਸ਼ਾਊਂ ਗੁਰੂ ਗੋਵਿੰਦ ਸਿੰਘਲਾਇ ਸਮ੍ਝਨੁਹੋਸ੍ਰ (ਉਨਕੋ ਆਧਿਆਤਮਿਕ ਯੋਗਦਾਨਮਾ ਧਿਆਨ ਦਿਨੁਹੋਸ੍ਰ)। ਹੈ ਭਗਵਾਨ੍ ! ਕ੍ਰਪਯਾ ਹਾਮੀਲਾਇ ਸਭੈ ਠਾਉਂਮਾ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਰ ਮਦ੍ਦਤ ਗੁਰੁਹੋਸ੍ਰ।

ਦਸਾਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀਆਂ ਦੀ ਜੋਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਪਾਠ ਦੀਦਾਰ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ ਬੋਲੋ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ !

Dasa Paatsaahaa Di Jot Sri Guru Granth Sahib Ji, De Paath Deedaar Daa Dhiyaan Dhar Ke Bolo Ji Waheguroo

ਆਦਰਨੀਯ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬਮਾ ਨਿਹਿਤ ਦਸ ਰਾਜਾਹਰੂਕੋ ਦਿਵ੍ਯ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕੋ ਬਾਰੇਮਾ ਸੋਚੁਹੋਸ੍ਰ ਅਨਿ ਧਿਆਨ ਗੁਰੁਹੋਸ੍ਰ ਤਥਾ ਆਪਨਾ ਵਿਚਾਰਹਰੂਲਾਇ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬਕੋ ਦਿਵ੍ਯ ਸਿੱਖਾਤਿਰ ਧੁਮਾਤਨੁਹੋਸ੍ਰ ਰ ਆਨੰਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਗੁਰੁਹੋਸ੍ਰ। (ਅਫ਼ਿਤੀਯ ਗੁਰੂ)।

ਪੰਜਾਂ ਪਿਆਰਿਆਂ, ਚੌਹਾਂ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ, ਚਾਲੀਆਂ ਮੁਕਤਿਆਂ, ਹਠੀਆਂ ਜਪੀਆਂ, ਤਪੀਆਂ,

ਜਿਨ੍ਹਾ ਨਾਮ ਜਪਿਆ, ਵੰਡ ਛਕਿਆ, ਦੇਗ ਚਲਾਈ, ਤੇਗ ਵਾਹੀ, ਦੇਖ ਕੇ ਅਣਡਿੱਠ ਕੀਤਾ,

ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਪਿਆਰਿਆਂ, ਸਚਿਆਰਿਆਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ, ਖਾਲਸਾ ਜੀ ! ਬੋਲੋ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ !

Panja Piyariya, Chauhaa Sahibzadiya, Chaliya Mukhtiya, Huthiya, Jupiya, Tupiya, Jina Nam Jupiya, Vand Shakiya, Deg Chalahee, Teg Vaahee, Dekh Ke Andhith Keetaa, Tinhaa Piariyaa, Sachiaariyaa Dee Kamaahee, Da Dhiyaan Dhar Ke Bolo Ji Waheguroo

ਪਾਂਚ ਪ੍ਰਿਯ, ਚਾਰ ਚੋਰਾਹਰੂ (ਗੁਰੂ ਗੋਵਿੰਦ ਸਿੰਘਕਾ); ਚਾਲੀਸ ਸ਼ਹੀਦਹਰੂ; ਅਦਮ੍ਯ ਵਫ਼ਾ ਸੰਕਲਪਕਾ

बहादुर सिखहरू; नामको रङमा डुबेका भक्तहरू; नाममा मिसिएका व्यक्तिहरूको कार्यहरूको बारेमा सोचुहोस्। नाम सम्झेर सँगै खाना खानेहरूलाई; निःशुल्क भान्सा सुरु गर्नेहरूलाई; तरवार चलाउनेहरूलाई (सत्यको रक्षा गर्न); अरूको कमजोरीहरूलाई बेवास्ता गर्नेहरूलाई; माथिका सबै शुद्ध र साँच्चै समर्पित व्यक्तिहरू थिए; बोल वाह गुरु! (अद्वितीय गुरु)

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਿੰਘਾਂ ਸਿੰਘਣੀਆਂ ਨੇ ਧਰਮ ਹੇਤ ਸੀਸ ਦਿੱਤੇ, ਬੰਦ ਬੰਦ ਕਟਾਏ, ਖੋਪਰੀਆਂ ਲੁਹਾਈਆਂ, ਚਰਖੜੀਆਂ ਤੇ ਚੜੇ, ਆਰਿਆਂ ਨਾਲ ਚਿਰਾਏ ਗਏ, ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ, ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਹਾਰਿਆ, ਸਿੱਖੀ ਕੇਸਾਂ ਸੁਆਸਾਂ ਨਾਲ ਨਿਬਾਹੀ, ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ! ਬੋਲੋ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ !

Jinaa Singhaa Singhneeyaa Ne Dharam Het Sees Dithe, Bund Bund Kuttai, Khopriya Luhaiya, Charukriya Te Churhe, Aariaa Naal Chiraae Ge, Gurdwaraiya Di Seva Layee Kurbanaiya Keethiya, Dharam Nehee Haariye, Sikhi Kesaa Suwaasaa Naal Nibaahee, Tina Dee Kamaaee Daa Dhiyaan Dhar Ke Bolo Ji Waheguroo

बहादुर सिख पुरुष र महिलाहरूले गरेको अतुलनीय सेवाको बारेमा सोचुहोस् र सम्झनुहोस् जसले आफ्नो टाउको राखे तर आफ्नो सिख धर्मलाई समर्पण गरेनन्। जसले शरीरको हरेक जोडा टुक्रा-टुक्रा पार्छन्; जसले आफ्नो टाउको छाला पार्छन्; जो बाँधिएका थिए र पाङ्ग्रामा राखिएका थिए र टुक्रा-टुक्रा पारिएका थिए; जो आरीले काटिएका थिए;

ਪੰਜਾਂ ਤਖਤਾਂ, ਸਰਬੱਤ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ ਬੋਲੋ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ !

Saarey Takhta Sarbat Gurdwariya Daa Dhiyaan Dhur Ke Bolo Ji Waheguroo
ਆਪना विचारहरू सिख धर्मका सबै सिंहासन र सबै गुरुद्वाराहरूमा केन्द्रित गर्नुहोस्; भन हे गुरु!

ਪ੍ਰਿਥਮੇ ਸਰਬੱਤ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਕੀ ਅਰਦਾਸ ਹੈ ਜੀ, ਸਰਬੱਤ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਕੋ ਵਾਹਿਗੁਰੂ, ਵਾਹਿਗੁਰੂ, ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਚਿਤ ਆਵੇ, ਚਿੱਤ ਆਵਨ ਕਾ ਸਦਕਾ ਸਰਬ ਸੁਖ ਹੋਵੇ।

Prithme Sarbat Khaalsaa Ji Ki Ardaas Hai Ji, Sarbat Khaalsaa Ji Ko Waheguroo Waheguroo Waheguroo Chit Aavai Chit Aavan Ka Sadkaa Surab Sukh Hovai

सुरुमा सबै पूजनीय खालसाहरूले प्रार्थना गर्छन् कि उनीहरूले तपाईंको नामको ध्यान गर्न सकून्; र यस्तो ध्यानद्वारा सबै सुख र सान्त्वना प्राप्त होस्।

**ਜਹਾਂ ਜਹਾਂ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਸਾਹਿਬ, ਤਹਾਂ ਤਹਾਂ ਰਛਿਆ ਰਿਆਇਤ, ਦੇਗ ਤੇਗ ਫਤਹਿ,
ਬਿਰਦ ਕੀ ਪੈਜ, ਪੰਥ ਕੀ ਜੀਤ, ਸ੍ਰੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸਹਾਇ, ਖਾਲਸੇ ਜੀ ਕੇ ਬੋਲ ਬਾਲੇ, ਬੋਲੇ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ !**

Jahaa Jahaa Khaalsaa Ji Saahib, Tahaa Tahaa Ruchhiya Riyaa-it, Deg Teg
Fateh, Bira Ki Paij, Panth Ki Jeet, Sree Saahib Ji Sahaai Khaalse Ji Ko Bol
Baaley, Bolo Ji Waheguroo

ਜहाँ ਪਨਿ ਪ੍ਰਜਨੀਯ ਖਾਲਸਾ ਉਪਸਥਿਤ ਹੁੰਦਨ੍ਹ, ਆਪਨੋ ਸੁਰਖਾ ਰ ਅਨੁਗ੍ਰਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਗਏਨ੍ਹ; ਨਿ:ਸ਼ੁਲਕ
ਭਾਨਸਾ ਰ ਟਰਵਾਰ ਕਹਿਲੈ ਅਸਫਲ ਨਹੁਨ ਸਕਛ; ਆਪਨਾ ਭਕਤਹਰੂਕੋ ਸਮਮਾਨ ਕਾਧਮ
ਰਾਖੁਹੋਸ੍ਹ; ਸਿਖ ਜਨਤਾਲਾਏ ਵਿਜਯ ਪ੍ਰਦਾਨ ਗਨ੍ਹਹੋਸ੍ਹ; ਪ੍ਰਜਨੀਯ ਟਰਵਾਰ ਸਥੈਂ ਹਾਮ੍ਰੋ ਸਹਾਯਤਾਮਾ
ਆਤਨ ਸਕਛ; ਖਾਲਸਾਲਾਏ ਸਥੈਂ ਸਮਮਾਨ ਹੋਸ੍ਹ; ਭਰੁਹੋਸ੍ਹ, ਹੇ ਗੁਰੂ!

**ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖੀ ਦਾਨ, ਕੇਸ ਦਾਨ, ਰਹਿਤ ਦਾਨ, ਬਿਬੇਕ ਦਾਨ, ਵਿਸਾਹ ਦਾਨ, ਭਰੋਸਾ ਦਾਨ, ਦਾਨਾਂ ਸਿਰ ਦਾਨ,
ਨਾਮ ਦਾਨ, ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਜੀ ਦੇ ਇਸ਼ਨਾਨ, ਚੌਕੀਆਂ, ਝੰਡੇ, ਬੁੰਗੇ, ਜੁਗੋ ਜੁਗ ਅਟੱਲ, ਧਰਮ ਕਾ ਜੈਕਾਰ, ਬੋਲੇ
ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ !!!**

Sikhaa Noo Sikhee Daan, Kesh Daan, Rehit Daan, Bibek Daan, Bharosaa
Daan, Daanaa Sir Daan Naam Daan, Chounkiyaa Jhande Bunge Jugo Jug
Attal, Dharam Ka Jai Kaar Bolo Ji Waheguroo

ਸਿਖਹਰੂਲਾਏ ਸਿਖ ਧਰਮਕੋ ਦਾਨ, ਲਾਮੋ ਕਪਾਲਕੋ ਦਾਨ, ਸਿਖ ਧਰਮਕੋ ਦਾਨ, ਝੰਜਰੀਯ ਜ਼ਾਨਕੋ
ਦਾਨ, ਵਫ਼ ਵਿਸ਼ਵਾਸਕੋ ਦਾਨ, ਵਿਸ਼ਵਾਸਕੋ ਦਾਨ ਰ ਨਾਮਕੋ ਸਭੈਭੰਦਾ ਠੁਲੀ ਉਪਹਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਗਨ੍ਹਹੋਸ੍ਹ।
ਹੇ ਭਗਵਾਨ! ਰਾਗ-ਰਾਗੀ, ਹਵੇਲੀ ਰ ਝੰਡਾ ਲਾਮੋ ਸਮਧਸਮਮ ਜਿਊਨ੍ਹ; ਸਤ੍ਧ ਸਥੈਂ ਵਿਜਧੀ ਹੋਸ੍ਹ; ਭਨ
ਵਾਹੇ ਗੁਰੂ!

ਸਿੱਖਾਂ ਦਾ ਮਨ ਨੀਵਾਂ, ਮਤ ਉੱਚੀ ਮਤ ਦਾ ਰਾਖਾ ਆਪ ਵਾਹਿਗੁਰੂ।

Sikhaa Daa Man Neevaa, Mat Uchee, Mat Pat Daa Raakhaa Aap
Waheguroo

ਸਭੈ ਸਿਖਹਰੂਕੋ ਹ੍ਰਦਧ ਵਿਨਮ੍ਰ ਹੋਸ੍ਹ ਰ ਤਨੀਹਰੂਕੋ ਜ਼ਾਨ ਤਚ੍ਹ ਹੋਸ੍ਹ; ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ! ਤਿਮੀ ਜ਼ਾਨਕਾ
ਰਖ਼ਕ ਹੈ।

**ਹੇ ਨਿਮਾਣਿਆਂ ਦੇ ਮਾਣ, ਨਿਤਾਣਿਆਂ ਦੇ ਤਾਣ, ਨਿਓਟਿਆਂ ਦੀ ਓਟ, ਸੱਚੇ ਪਿਤਾ, ਵਾਹਿਗੁਰੂ ! ਆਪ ਦੇ
ਹਥੁਰ.....ਦੀ ਅਰਦਾਸ ਹੈ ਜੀ।**

Hey Nimaneeaa De Maan, Nitaneeaa De Taan, Nioteeaa Di Ot, Sachey Pita
Waheguroo (Aap Di Hazoor....Di Aardas hai Ji)

ਹੇ ਸਾੱਚੋ ਰਾਜਾ, ਹੇ ਗੁਰੂ! ਤਪਾਏਂ ਨਮ੍ਰ ਮਾਨਿਸਕਾ ਗਰ੍ਹ, ਅਸਹਾਧਕਾ ਸ਼ਕ੍ਤਿ, ਆਸ਼੍ਰਧਹੀਨਕਾ ਆਸ਼੍ਰਧ
ਹੁਨੁਹੁੰਦਨ੍ਹ, ਹਾਮੀ ਵਿਨਮ੍ਰਤਾਪੂਰ੍ਵਕ ਤਪਾਏਂਕੋ ਉਪਸਥਿਤਿਮਾ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਗਰ੍ਹਓਂ..... (ਧਹਾੱ ਗਰਿਏਕੋ
ਅਵਸਰ ਵਾ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਲਾਏ ਪ੍ਰਤਿਸਥਾਪਨ ਗਨ੍ਹਹੋਸ੍ਹ)।

ਅੱਖਰ ਵਾਧਾ ਘਾਟਾ ਭੁੱਲ ਚੁੱਕ ਮਾਫ ਕਰਨੀ। ਸਰਬੱਤ ਦੇ ਕਾਰਜ ਰਾਸ ਕਰਨੇ।

Akhar Vaadhaa Ghaataa Bhul Chuk Maaf Karnee, Sarbat De Kaaraj Raas Karney.

ਕ੍ਰਪਯਾ ਮਾਥਿਕੋ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਪਛੁਨਾਲੇ ਹਾਮਾ ਗਲਤੀ ਰ ਕਮਜੋਰੀਹਰੂਲਾਓਂ ਕ੍ਰਿਮਾ ਗਨੁਹੋਸ੍। ਕ੍ਰਪਯਾ ਸਬੈਕਾ ਉਦੇਸ਼ਯਹਰੂ ਪੂਰਾ ਗਨੁਹੋਸ੍।

ਸੇਈ ਪਿਆਰੇ ਮੇਲ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮਿਲਿਆਂ ਤੇਰਾ ਨ ਚਿੱਤਆਵੇ। ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ, ਤੇਰੇ ਭਾਣੇ ਸਰਬੱਤ ਦਾ ਭਲਾ।

Seyee Piyare Mel, Jina Miliya Teraa Naam Chit Aavai, Naanak Naam Chardi Kala, Tere Bhaaney Sarbat Daa Bhalaa

ਹਾਮੀਲਾਓਂ ਸਾੱਚੋ ਭਕਤਹਰੂਸੱਗ ਭੇਟਾਉਨੇ ਕ੍ਰਪਾ ਗਨੁਹੋਸ੍ ਜਸਬਾਟ ਹਾਮੀ ਤਪਾਓਂਕੋ ਨਾਮ ਸਮਰਣ ਗਰਨ ਰ ਧਿਆਨ ਗਰਨ ਸਕਥੈਂ। ਹੇ ਭਗਵਾਨ੍! ਸਾੱਚੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕਕੋ ਮਾਧ੍ਯਮਬਾਟ, ਤਪਾਓਂਕੋ ਨਾਮ ਉਚ੍ਹ ਹੁਨ ਸਕਦਥ,ਅਨਿ ਤਪਾਓਂਕੋ ਈਚ੍ਛਾਅਨੁਸਾਰ ਸਬੈ ਸਮ੍ਰਦ੍ਧ ਹੁਨ ਸਕਦਥ।

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖ਼ਾਲਸਾ, ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹਿ

Waheguroo Ji Ka Khaalsaa Waheguroo Ji Ki Fateh

ਵਾਹੇਗੁਰੂਜੀਕੋ ਖ਼ਾਲਸਾ, ਵਾਹੇਗੁਰੂਕੋ ਫਤੇਹ।

आत्माको यात्रामा लाग्नुहोस्: आफ्नो आत्मालाई पोषण गर्नुहोस्

आफ्नो आध्यात्मिक यात्रालाई उचाल्ने र जीवनमा गहिरो अर्थ खोज्ने अभ्यासहरू पत्ता लगाउनुहोस्।

यात्राको लागि सिख धर्मका तीन आधारभूत सिद्धान्तहरू:

नाम जप्नुहोस्: ईश्वरलाई सम्झनुहोस्

राम्रो काम गर्नुहोस्: इमानदारीपूर्वक काम गर्नुहोस्

चुपचाप नबस्नुहोस्: अरुहरूसँग कुरा साझा गर्नुहोस्

हामीलाई आध्यात्मिक मुक्ति (मुक्ति) र न्यायपूर्ण समाजतर्फ मार्गदर्शन गर्नुहोस्। गुरु ग्रन्थ साहिबमा निहित यी सिद्धान्तहरूले सिख जीवनको आधार बनाउँछन्।

चौथो गुरु राम दास जीको दैनिक अभ्यासको लागि ज्ञान: गुरु ग्रन्थ साहिबमा (पृष्ठ 305-306), उहाँले सिखको दैनिक आध्यात्मिक यात्रामा गहिरो अन्तर्दृष्टि प्रदान गर्नुहुन्छ:

दिनको पहिलो कार्य: गुरुको साँचो शिष्यले प्रत्येक दिन मायालुपूर्वक ईश्वरीय सम्झना गरेर सुरु गर्छ।

शरीर र मनलाई शुद्ध गर्नुहोस्: चाँडै उठ्नुहोस्, स्नान गर्नुहोस्, र ईश्वरको सम्झनामा आँफूलाई डुबाउनुहोस्, आफ्नो आत्मा दिव्य अमृतमा नुहाएको महसुस गर्नुहोस्।

सम्झनाद्वारा मुक्ति: गुरुको शिक्षा पालना गर्नाले र भक्तिपूर्वक ईश्वरीय नाम सम्झनाले सांसारिक आसक्तिले गर्दा हुने दुःख र भित्री अशान्ति हट्छ।

गान र चिन्तन गर्नुहोस्: आफ्नो दैनिक क्रियाकलापहरूमा निरन्तर ईश्वरीय स्तुतिगान गाउनुहोस् र ईश्वरीय नामको चिन्तन गर्नुहोस्।

शान्तिको किरण बन्नुहोस्: प्रत्येक सासमा ईश्वरीय नामलाई मायालु पूर्वक सम्झने गुरुको अनुयायी एक शान्त र प्रेरणादायी आत्मा बन्छ।

दिव्य ज्ञान प्राप्त गर्नुहोस्: गुरुले आफ्नो अनुग्रह प्राप्त गरेकाहरूलाई यो गहन ज्ञान प्रदान गर्नुहुन्छ।

अरूलाई प्रेरित गर्नुहोस्: गुरु नानकले त्यो शिष्यलाई नमन गर्नुहुन्छ जसले ईश्वरीय नाम मात्र सम्झंदैन तर अरूलाई पनि त्यसै गर्न प्रेरित गर्दछ।

दुर्लभ र बहुमूल्य आत्माहरू: साँच्चै समर्पित व्यक्तिहरू दुर्लभ हुन्छन्, तैपनि उनीहरूको ईश्वरीय सम्झनाले अनगिन्ती अरूलाई आध्यात्मिक रूपमा लाभ पुर्याउँछ।

नकारात्मकताबाट बच्नुहोस्: गुरुको शिक्षालाई बेवास्ता गर्ने र आध्यात्मिक अज्ञानताको चक्रमा फसेकाहरूबाट आफूलाई टाढा राख्नुहोस्। तपाईंको उपस्थितिमा मीठो बोल्ने तर तपाईंको पछाडि नकारात्मकता फैलाउनेहरूबाट सावधान रहनुहोस्।

यात्राका लागि दर्शन

सिख धर्मको दर्शनशास्त्रको विशेषता आध्यात्मिक तथा भौतिक संसारको लागि तर्क, व्यापकता तथा "तामझामरहित"दृष्टिकोण हो। यसको धर्मशास्त्र सरलताद्वारा चिह्नित छ। सिख नैतिकतामा, एक व्यक्तिको आँफू प्रतिको कर्तव्य र समाजप्रतिको कर्तव्य (संगत) बीच कुनै द्वन्द्व छैन।

सिख धर्म लगभग 500 वर्ष पहिले गुरु नानकद्वारा स्थापित सबैभन्दा कमि उमेरको विश्व धर्म हो। यसले ब्रह्माण्डको एकजना सर्वोच्च अस्तित्व तथा सृष्टिकर्ता मा गरिने (वाहेगुरु) विश्वासलाई जोड दिन्छ। यसले अनन्त आनन्दको लागि सरल प्रत्यक्ष मार्ग प्रदान गर्दछ अनि प्रेम र विश्वव्यापी भ्रातृत्वको सन्देश फैलाउँछ। सिख धर्म एकेश्वरवादी विश्वास हो र यसले भगवानलाई एक मात्र व्यक्तिको रूपमा चिन्दछ जो समय वा स्थानको सीमितताको अधीनमा हुनुहुन्न।

सिख धर्मले विश्वास गर्दछ कि एक मात्र ईश्वर हुनुहुन्छ, जो सृष्टिकर्ता, पालनकर्ता, विनाशक हुनुहुन्छ र मानव रूप लिनुहुन्न। सिख धर्ममा अवतारको सिद्धान्तको कुनै स्थान छैन। यसले देवी-देवता र अन्य देवी-देवताहरूलाई कुनै मूल्य दिँदैन।

सिख धर्ममा नैतिकता र धर्म सँगसँगै चल्छन्। इमानदारी, करुणा, उदारता, धैर्य र नम्रता जस्ता गुणहरू प्रयास र मनको लगनशीलताले मात्र विकास गर्न सकिन्छ। हाम्रा महान् गुरुहरूको जीवन यस दिशामा प्रेरणाको स्रोत हो।

सिख धर्मले मानव जीवनको लक्ष्य जन्म र मृत्युको चक्रलाई तोडेर ईश्वरमा विलिन हुनु हो भनी सिकाउँछ। यो गुरुको उपदेश पालन गरेर, पवित्र नाम मा ध्यान अनि सेवा गरेर (नाम) र परोपकारको कार्य गरेर पूरा गर्न सकिन्छ।

नाम मार्गले भगवानको स्मरणका लागि दैनिक भक्तिमा जोड दिन्छ। मोक्ष प्राप्तिका लागि काम (इच्छा), क्रोध (क्रोध), लोभ (लोभ), मोह गरी (घमण्ड) र अहंकार (सांसारिक मोह) पाँच भावनालाई नियन्त्रण गर्नुपर्छ। संघ रीतिरिवाज र व्रत, तीर्थयात्रा, शकुन र तपस्या जस्ता नियमित अभ्यासहरूलाई सिख धर्ममा अस्वीकार गरिएको छ। मानव जीवनको लक्ष्य ईश्वरमा विलिन हुनु हो र यो गुरु ग्रन्थ साहिबको उपदेशलाई अनुसरण गरेर पूरा हुन्छ। सिख धर्मले भक्ति मार्ग वा निष्ठा मार्गमा जोड दिन्छ। तथापि, यसले ज्ञान मार्ग (ज्ञानको मार्ग) र कर्म मार्गकार्यको मार्गको महत्व (लाई मान्यता दिन्छ। यसले आध्यात्मिक लक्ष्य हासिल गर्न ईश्वरको अनुग्रह प्राप्त गर्नुपर्ने आवश्यकतामा जोड दिन्छ।

सिख धर्म एक आधुनिक, तार्किक र व्यावहारिक धर्म हो। यसले सामान्य पारिवारिक जीवन मोक्षको (गृहस्थ)लागि कुनै बाधा होइन भन्ने विश्वास गर्दछ। मोक्ष प्राप्तिा लागि ब्रह्मचर्य वा संसारको त्याग आवश्यक छैन। सांसारिक रोगहरू र प्रलोभनहरूको बीचमा अलग रहन सम्भव छ। एक भक्तले संसारमा बाँच्नु पर्छ र अझै पनि आफ्नो सिरलाई सामान्य तनाव तथा प्रलोभनबाट आँफूलाई टाढा राख्नुपर्छ। ऊ एकजना विद्वान् सैनिक अनि भगवान्का लागि सन्त हुनुपर्छ।

सिख धर्म सम्पूर्ण विश्वको एक हो र "धर्मनिरपेक्ष धर्म"यसले जाति, सम्प्रदाय, वंश वा लिंगको आधारमा सबै भेदभावलाई अमान्य गर्दछ। यसले विश्वास गर्दछ कि भगवान्को नजरमा सबै मानिस समान छन्। गुरुहरूले महिलाको समानतामा जोड दिए र कन्या भ्रूण हत्या र सती प्रथालाई अस्वीकार गरे। उनले सक्रिय रूपमा विधवा पुनर्विवाहलाई बढावा दिए र पर्दा प्रथा)महिलाहरू पर्दा लगाउने (लाई अस्वीकार गरे। भगवान्मा मन केन्द्रित गर्नका लागि पवित्र नाम को ध्यान गर्नु पर्दछ (नाम)र सेवा र परोपकारको कार्य गर्नु पर्दछ। भीख मागेर वा बेइमानी गरेर होइन, इमानदारीपूर्वक काम गरेर जीविकोपार्जन गर्नु सम्मानजनक मानिन्छ। अरूसँग साझेदारी गर्नु पनि सामाजिक जिम्मेवारी हो। उक्त व्यक्तिले दशवन्ध आफ्नो कमाइको) 10 प्रतिशतमार्फत खाँचोमा परेकाहरू (लाई सहयोग गर्ने अपेक्षा गरिएको छ। सेवा, सामुदायिक सेवा पनि सिख धर्मको अभिन्न अङ्ग हो। सबै धर्मका मानिसहरूका लागि खुला प्रत्येक गुरुद्वारामा पाइने निःशुल्क सामुदायिक भान्सा)लंगरयस सामुदायिक सेवाको अभिव्यक्त ्रति हो।

सिख धर्मले आशावाद र आशाको वकालत गर्दछ। यसले निराशावादको विचारधारालाई स्वीकार गर्दैन।

गुरुहरूले यो जीवनको एउटा उद्देश्य र लक्ष्य छ भन्ने विश्वास गर्थे। यसले आत्मज्ञान र ईश्वरको प्राप्तिको अवसर प्रदान गर्दछ। यसबाहेक, मानिस आफ्ना कार्यहरूको लागि आफै जिम्मेवार छ। उसले आफ्नो कार्यको परिणामबाट उन्मुक्ति को दावा गर्न सक्दैन। त्यसैले उसले जे गर्छ, त्यसमा धेरै होसियार हुनुपर्छ।

सिख ग्रन्थगुरु ग्रन्थ साहिब ,, शाश्वत गुरु हो। यो एक मात्र धर्म हो जसले पवित्र पुस्तकलाई धार्मिक गुरुको दर्जा दिएको छ। सिख धर्ममा जीवित मानव गुरु को (अवतार)लागि कुनै स्थान छैन।

महिलाहरुको भूमिका

सिख धर्मका सिद्धान्तहरूमा भनिएको छ कि महिलाहरुको आत्मा पुरुषसहर समान हुन्छ र उनीहरूलाई आफ्नो आध्यात्मिकता विकास गर्ने समान अधिकार छ। उनीहरूले धार्मिक जमघटको नेतृत्व गर्न सक्छन्, अखण्ड पथ (पवित्र शास्त्रहरुको निरन्तर पाठ) मा भाग लिन सक्छन्, किर्तन (भजनहरुको सामूहिक गायन) गर्न सक्छन्, ग्रन्थी (पुजारी) को रूपमा काम गर्न सक्छन्। उनीहरूले सबै धार्मिक, सांस्कृतिक, सामाजिक र धर्मनिरपेक्ष गतिविधिहरूमा भाग लिन सक्दछन्। सिख धर्म पुरुष र महिलालाई समानता प्रदान गर्ने पहिलो प्रमुख विश्व धर्म थियो। गुरु नानकले लैङ्गिक समानताको उपदेश दिए र उनलाई अनुसरण गर्ने गुरुहरूले महिलाहरुलाई सिख पूजा र अभ्यासका सबै गतिविधिहरूमा पूर्ण भाग लिन प्रोत्साहित गरे।

गुरु ग्रन्थ साहिबमा भनिएको छ,

"महिला र पुरुष, सबै भगवान्द्वारा सृष्टि गरिएका हुन्। यो भगवान् को खेल हो। तपाईंका सबै रचनाहरू राम्रा र शुद्ध छन्, नानक भन्छन्।- गुरु ग्रन्थ, पृष्ठ 304

सिख इतिहासले पुरुषको सेवा, भक्ति, बलिदान र बहादुरीमा महिलाको भूमिकालाई समान रूपमा चित्रण गरेको छ। सिख परम्परामा महिलाको नैतिक गरिमा, सेवा र आत्मबलिदानका धेरै उदाहरणहरू लेखिएका छन्।

सिख धर्मका अनुसार पुरुष र महिला एउटै सिक्काका दुई पक्ष हुन्। अन्तरसम्बन्ध र अन्योन्याश्रितताको प्रणालीमा जहाँ पुरुष महिलाबाट जन्मन्छ, र महिला पुरुषको बीजबाट जन्मन्छ। सिख धर्मअनुसार पुरुषले महिला बिना आफ्नो जीवनमा सुरक्षित र पूर्ण महसुस गर्न सक्दैन, र पुरुषको सफलता उनीसँग आफ्नो जीवन साझा गर्ने महिलाको प्रेम र समर्थनसँग सम्बन्धित छ जसले आफ्नो जीवन उनीसँग बाँड्छिन् र यसको विपरीत। गुरु नानकले भनेका छन्: "[यी] एक महिला हुन् जसले दौड जारी राखिन्छन्" र हामीले "महिलालाई श्रापित र अभियुक्तको रूपमा मान्नुपर्दैन, [जब] महिलाबाट नेता र राजा जन्मन्छन्।" SGGGS पृष्ठ 473।

उद्धार: उठाउनु पर्ने एउटा महत्त्वपूर्ण कुरा के हो भने धर्मले महिलाहरुलाई मुक्ति प्राप्त गर्न, भगवान्को प्राप्ति, वा सर्वोच्च आध्यात्मिक क्षेत्र प्राप्त गर्न सक्षम ठान्छ। यो गुरु ग्रन्थ साहिबमा भनिएको छ,

"भगवान् सबै प्राणीहरूमा सर्वव्यापी छन्, भगवान् सबै रूपहरूमा सर्वव्यापी छन्, पुरुष र महिला" (गुरु ग्रन्थ साहिब, पृष्ठ 605)।

गुरु ग्रन्थ साहिबको माथिको कथन अनुसार, भगवान्को प्रकाश दुवै लिङ्गसँग समान रूपमा बस्छ। तसर्थ, पुरुष र महिला दुवैले गुरुको शिक्षालाई पछ्याएर समान रूपमा मोक्ष प्राप्त गर्न सक्छन्। धेरै धर्महरूमा, महिलाहरुलाई पुरुषको आध्यात्मिकताको बाधाको रूपमा हेरिन्छ, तर सिख धर्ममा होइन। गुरुले यसलाई अस्वीकार गर्नुभयो। 'करेन्ट भ्यूज अन सिख धर्म' मा, एलिस बसार्के भन्छिन्,

"पहिले गुरुले महिलालाई पुरुषको बराबरमा राखे... महिला पुरुषका लागि बाधा थिएन, तर भगवान्को सेवा गर्न र मोक्ष प्राप्त गर्नमा सहभागी थियो।"

विवाह: गुरु नानक देवले गृहस्थ जीवनमा ब्रह्मचर्य र त्यागको सट्टा पति र पत्नी समान भागिदार भएर दुवैले ईश्वर ध्यान गर्ने आदेश दिएका छन्। पवित्र पदहरूमा, घरेलु आनन्दलाई पोषित आदर्शको रूपमा प्रस्तुत गरिएको छ र विवाहले भगवान्प्रतिको प्रेमको अभिव्यक्तिका लागि निरन्तर रूपक प्रदान गरेको छ। प्रारम्भिक सिख धर्मका कवि र सिख सिद्धान्तका आधिकारिक व्याख्याता भाइ गुरदासले महिलाहरूलाई उच्च सम्मान दिन्छन्। उनी भन्छन्:

"एकजना महिला, आफ्नो आमा-बुवाको घरमा प्यारी हुन्छिन्, जसलाई उनको बुवा र आमाले धेरै माया गर्नुहुन्छ। आफ्नो ससुरालीमा, उनी परिवारको स्तम्भ हुन्छिन्, उनको असल भाग्यको दायित्व हुन्छिन्... आध्यात्मिक ज्ञान एवम् मोक्षमा भागिदारी र महान गुणसम्पन्न, एकजना महिला, पुरुषका आधा हिस्सा, उनलाई मुक्तिको द्वारसम्म पुऱ्याउँछिन्। (वारन, वि. 16)

समान स्थिति: पुरुष र महिलाहरूको बीचमा समान स्थिति सुनिश्चित गर्नका लागि, गुरुहरूले दीक्षा, निर्देश वा संगत(पवित्र फेलोसिप) र पंगत(एकसाथ भोजन गर्नु)जस्ता क्रियाकलापहरूमा लिङ्गबीच कुनै भेदभाव गरेका छैनन्। सरूप दास भल्ला, महिमा प्रकाशका अनुसार गुरु अमर दासले महिलाहरूले घुम्टोको प्रयोगको विरोध गरेका थिए। उनले केही समुदायहरूको निरीक्षण गर्न चेलाहरूमध्ये महिलाहरूलाई नियुक्त गरे र सतीको अभ्यासको विरुद्धमा प्रचार गरे। सिख इतिहासमा धेरै महिलाहरूको नाम अन्तर्भुक्त छन्, जस्तै माता गुजरी माई भागो, माता सुन्दरी, रानी साहिब कौर, रानी सदा कौर र महारानी जिन्द कौर, जसले आफ्नो समयका घटनाहरूमा महत्त्वपूर्ण भूमिका खेलेका थिए।

शिक्षा: सिख धर्ममा शिक्षालाई धेरै महत्त्वपूर्ण मानिन्छ। यो हरेक व्यक्तिको सफलताको कुञ्जी हो। यो व्यक्तिगत विकासको प्रक्रिया हो र त्यसैले तेस्रो गुरुले धेरै विद्यालयहरू स्थापना गरे। गुरु ग्रन्थ साहिबमा भनिएको छ कि,

"सबै दिव्य ज्ञान र चिन्तन गुरुको माध्यमबाट प्राप्त हुन्छ" (गुरु ग्रन्थ साहिब, पृष्ठ 831) ।

शिक्षा सबैको लागि आवश्यक छ र सबैले आँफूले सक्ने जति सर्वोत्तम बन्नको लागि काम गर्नुपर्छ। तेस्रो गुरुद्वारा पठाइएका सिख धर्मप्रचारकहरूमध्ये 52 जना महिला थिए। सिख महिलाको भूमिका र स्थितिमा, डा मोहिन्दर कौर गिल लेखिन्छ, "गुरु अमर दासलाई विश्वास थियो कि कुनै पनि शिक्षाले तबसम्म जड लगाउन सक्दैन जबसम्म यसलाई महिलाहरूले स्वीकार गर्दैनन्।"

कपडामाथि प्रतिबन्धः महिलाहरुले घुम्टो नलगाउनु पर्ने आवश्यकता बाहेक, सिख धर्मले परिधान संहिताको सरल तर धेरै महत्त्वपूर्ण विवरण गरेको छ। यो लिङ्को पर्वाह नगरी सबै सिखहरूमा लागू हुन्छ। गुरु ग्रन्थ साहिबमा भनिएको छ कि,

"शरीरलाई असहज बनाउने र मनलाई नकारात्मक विचारहरूले भरिदिने कपडा लगाउनबाट जोगिनुहोस्। SGGS पृष्ठ 16

यसरी, कस्तो प्रकारको कपडाले दिमागलाई नराम्रो विचारहरूले भरिदिन्छ र यसलाई बेवास्ता गर्नुपर्छ भनी सिखहरूले महसुस गर्नेछन्। सिख महिलाहरुले कृपाण (तरवार) र अन्यले आफ्नो रक्षा गर्ने अपेक्षा गरिन्छ, यो महिलाहरुका लागि अद्वितीय हो किनकि महिलाहरुले आफ्नो सुरक्षा गर्ने अपेक्षा गरिएको र शारीरिक सुरक्षाका लागि पुरुषहरूमा निर्भर हुने अपेक्षा नगरिएको इतिहासमा यो पहिलो पटक हो।

SGGS उद्धरणः गुरु नानकजी भन्नुहुन्छ कि, "पृथ्वी र आकाशमा, म अरू कोही देखिदैन। सबै महिला र पुरुषहरूमा, उहाँको ज्योति चम्किरहेको छ। " Sggs पृष्ठ 223। स्त्रीबाट, पुरुष जन्मन्छ; पुरुषको महिलाभित्र गर्भधारण हुन्छ; उसको एक महिलासँग इन्जमेन्ट र विवाह हुन्छ। महिला उसको साथी बन्छिन्; महिला मार्फत भावी पुस्ताहरू जन्मन्छन्। जब उसकी श्रीमतीको मृत्यु हुन्छ, उसले अर्को महिला खोज्छ; ऊ त्यो महिलासँग बाँधिएको हुन्छ। त्यसोभए किन उनलाई नराम्रो भन्ने? उनीबाट राजाहरू आउँछन्। महिलाबाट महिला आउँछन्; महिला बिना कोही पनि रहँदैन। SGGS पृष्ठ 473

दाइजोको सम्बन्धमाः "हे मेरो प्रभु, मलाई मेरो नाम मेरो विवाहको उपहार र दाइजोको रूपमा दिनुहोस्।" श्री गुरु राम दास जी, पृष्ठ 78, SGGS को पङ्क्ति 18

घुम्टो प्रथाको विषयमाः "पर्खनुहोस्, पर्खनुहोस्, हे दुलही – आफ्नो अनुहार घुम्टोले नढाक्नुहोस्। अन्त्यमा, यसले तपाईंलाई आधा आवरण पनि दिँदैन।" तपाईंको अगाडि अनुहार ढाक्नेहरूको पाइला नपछ्याउनुहोस्। आफ्नो अनुहार ढाक्नुको एउटै मात्र गुण यो हो कि केही दिनको लागि मानिसहरूले भन्नेछन्, "कस्तो सद्गुणी दुलही आइन्।" तपाईंको घुम्टो तब मात्र साँचो हुनेछ जब तपाईं निस्कनुहुन्छ, नाच्नुहुन्छ र परमेश्वरको महिमा गाउनुहुन्छ।- पृष्ठ 484, **SGGS Women**

महिलाहरु र वास्तवमा सबै आत्माहरूलाई आध्यात्मिक जीवन बिताउन कडा रूपमा प्रोत्साहित गरिएको थियो: "आउनुहोस्, मेरा प्रिय दिदीबहिनीहरू तथा आध्यात्मिक साथीहरू, मलाई आफ्नो अँगालोमा कसेर अँगालो मारुहोस्। सँगै सामेल हुनुहोस्, र आफ्ना सर्वशक्तिमान श्रीमान् भगवान्का कथाहरू बताउनुहोस्। " - गुरु नानक, SGGS पृष्ठ 17।

"साथीहरू, अन्य सबै कपडाहरुले सुखलाई नष्ट गरिदिन्छ, अङ्गहरूमा लगाएका कुराले दुखाई निम्त्याउँछ, र गलत सोचाइले दिमाग भरिदिन्छ।" - SGGS पृष्ठ 16

पगडीको महत्त्व

सिखको एउटा अभिन्न अङ्ग पगडी हो। सिखहरूले लगभग 1500 देखि र सिख धर्मका संस्थापक गुरु नानकको समयदेखि पगडी लगाई आएका छन्।

पगडी वा "पगडी" लाई प्रायः "पग" वा "दस्तर" मा संक्षेप गरिन्छ, एउटै कपडाका लागि विभिन्न भाषाहरू फरक शब्दहरू भएका छन्। यी सबै शब्दहरूले पुरुष र महिला दुवैले आफ्नो टाउको ढाक्न लगाउने कपडालाई जनाउँछ। यो लामो स्कार्फ वा कहिले काहीँ भित्री "टोपी" वा पट्काजस्तै टाउको वरिपरि लपेटिने कपडाको टुक्रा हो। परम्परागत रूपमा भारतमा, समाजका उच्च दर्जाका पुरुषहरूले मात्र पगडी लगाउँथे; निम्न हैसियत वा निम्न जातका पुरुषहरूलाई पगडी लगाउने अनुमति थिएन।

यद्यपि यो गुरु गोविन्द सिंह जीद्वारा नकाटिएको कपाल राख्न अनिवार्य गरिएको थियो, जुन पाँचको वा आस्थाका पाँच लेखहरूमध्ये एक थियो, यो लामो समयदेखि सन् 1469 मा सिख धर्मको स्थापनादेखि नै सिख धर्मसँग सम्बन्धित छ। सिख धर्म संसारको एक मात्र धर्म हो। जसमा सबै वयस्क पुरुषका लागि पगडी लगाउनु अनिवार्य छ। पश्चिमी देशहरूमा पगडी लगाउने अधिकांश मानिसहरू सिख हुन्। सिख पगडीलाई दस्तार पनि भनिन्छ। 'दस्तार' एउटा फारसी शब्द हो। यसको अर्थ 'ह्यान्ड अफ गड' हो जसको अर्थ उहाँको आशीर्वाद हो।

सिखहरू आफ्ना धेरै र विशिष्ट पगडीहरूका लागि प्रसिद्ध छन्। परम्परागत रूपमा, पगडीले सम्मानको प्रतिनिधित्व गर्दछ, र लामो समयदेखि कुलीन वर्गका मात्र आरक्षित वस्तु रहेको छ। भारतको मुगल शासनको समयमा, मुसलमानहरूलाई मात्र पगडी लगाउने अनुमति थियो। सबै गैर-मुसलमानहरूलाई पगडी लगाउन कडा प्रतिबन्ध लगाइएको थियो।

गुरु गोविन्द सिंह जीले आफ्ना सबै सिखहरूलाई मुगलहरूको यस चुनौतीलाई बेवास्ता गर्दै पगडी लगाउन आग्रह गर्नुभयो। उहाँले आफ्ना खालका अनुयायीहरूका लागि तयार गरेका उच्च नैतिक स्तरहरूको मान्यताका लागि यो लगाउनुपर्ने थियो। उहाँ आफ्नो खालका अद्वितीय र "बाँकी संसारबाट अलग रहन" दृढ हुन चाहनुहुन्थ्यो। उहाँ उनीहरूले सिख गुरुहरूले तय गरेको अनौठो मार्ग अनुसरण गर्न चाहनुहुन्थ्यो। यसरी, एक पगडीधारी सिख सधैं भीडबाट अलग खडा हुन्छ, गुरुको अभिप्राय जस्तै; किनकि उनी आफ्ना 'सन्त-सैनिकहरू' लाई सजिलै चिन्न मात्र नभई सजिलै फेला पार्न पनि चाहनुहुन्थ्यो।

जब कुनै सिख पुरुष वा महिलाले पगडी लगाउँछन्, पगडी अब केवल कपडाको टुक्रा मात्र रहँदैन; किनभने यो सिखको टाउकोसँग एक हुन्छ। सिखहरूले लगाउने आस्थाका अन्य चार वस्तुहरूसँगै पगडीको ठुलो आध्यात्मिक र लौकिक महत्त्व छ। जबकि त्यहाँ पगडी लगाउनसँग सम्बन्धित धेरै प्रतीकहरू छन्-स्वतन्त्रता, समर्पण, आत्मसम्मान, साहस, र धर्मनिष्ठा, तर! सिखहरूले पगडी लगाउने मुख्य कारण आफ्ना संस्थापकप्रति उनीहरूको प्रेम, आज्ञाकारिता र सम्मान देखाउनु हो।

माथिको मुख्य अंशमा भनिएका शब्दहरू अरू कसैद्वारा प्रतिस्थापन गर्न आवश्यक छ। 'यसको कारण' हुन सक्छ

"पगडी हाम्रा गुरुले हामीलाई दिनुभएको उपहार हो। यसरी नै हामी आँफूलाई सिंह र कौरको रूपमा मुकुट लगाउँछौं जसले हाम्रो आफ्नै उच्च चेतनाप्रति हाम्रो प्रतिबद्धतालाई स्थापित गर्दछ। पुरुष र महिलाका लागि समान रूपमा, यो अनुमानित पहिचानले पहिचान, सभ्यता र विशिष्टता व्यक्त गर्दछ। यो अरूका लागि हामी अनन्तको छविमा बाँचिरहेका छौं भन्ने एउटा सङ्केत हो र सबैको सेवा गर्नाका लागि समर्पित छौं। पगडीले पूर्ण प्रतिबद्धता बाहेक अरू केही देखाउँदैन। जब तपाईं आफ्नो पगडी बाँधेर सबैभन्दा अलग हुन छनौट गर्नुहुन्छ, तब तपाईं निडर भएर एक्लो रूपमा खडा हुनुहुनेछ। छ अर्ब मानिसबाट अलग उभिएको व्यक्ति। यो सबैभन्दा उत्कृष्ट काम हो।" (सिखनेटबाट उद्धृत)

नम्रता तपाईंको यात्राको मुख्य सार हो

नम्रता सिख धर्मको एक महत्त्वपूर्ण दृष्टिकोण हो। यस अनुसार, सिखहरूले नम्रतापूर्वक भगवानको अगाडि झुक्नु पर्छ। विनम्रता वा नम्रता पञ्जाबी भाषामा सँगसँगैका शब्दहरू हुन्। नम्रता भनेको एउटा गुण हो जसलाई गुरबानीमा धेरै जोडदार रूपमा प्रचार गरिन्छ। यस पञ्जाबी शब्दको अनुवाद "नम्रता", "उदारता" हो। एक मानिस जसको दिमाग "विनम्रता" वा "अरूभन्दा राम्रो वा बढी महत्त्वपूर्ण छ भन्ने विचारबाट विचलित हुँदैन।

समस्या क्षेत्र -माथिको वाक्य सही छैन -माथिको वाक्य पूर्ण छैन
यो सबै मानव जातिको पालनपोषणको लागि एउटा महत्त्वपूर्ण गुण हो र एकजना सिखको मानसिकताको एउटा अनिवार्य हिस्सा हो तथा यो गुण सधैं सिखमा हुनुपर्दछ। सिख शस्त्रागारमा अन्य चार गुणहरू छन्(सत) सत्य :, सन्तुष्टि (सन्तोख), करुणा र प्रेम (दया) माया।(

यी पाँच गुणहरू एकजना सिखका लागि आवश्यक हुन्छन् तथा यी गुणहरू आत्मसात गर्न र तिनीहरूलाई आफ्नो व्यक्तित्वको एक अंश बनाउनका लागि गुरबानीको ध्यान र पाठ गर्नु उसको कर्तव्य हो।

गुरबानीले हामीलाई के बताउँछ:

"नम्रताको फल भनेको सहज ज्ञानबाट प्राप्त शान्ति र आनन्द हो। नम्रताका साथ उनीहरूले उत्कृष्टताको खजाना भगवान्को ध्यान गर्न जारी राख्छन्। भगवान्सँग परिचित प्राणी नम्रतामा डुबेको हुन्छ। जसको हृदय दया र नम्रतामा स्थिर हुन्छ। सिख धर्मले नम्रतालाई भगवान्को सामु भिक्षा माग्ने पात्रको रूपमा प्रस्तुत गर्दछ।

गुरु नानक ,सिख धर्मका प्रथम गुरु:

आफ्नो" हृदयमा प्रेम र नम्रताका साथ सुन्नुहोस् अनि विश्वास गर्नुहोस्, तपाईंभित्रको पवित्र मन्दिरमा भगवान्को नाममा आँफूलाई शुद्ध गर्नुहोस्। -" SGGGS पृष्ठ 4

सन्तुष्टि"लाई आफ्नो कानको झुम्का बनाउनुहोस्, नम्रतालाई आफ्नो भिक्षापात्र बनाउनुहोस्, र ध्यानलाई आफ्नो शरीर ढाक्ने खरानी बनाउनुहोस्।-" SGGGS पृष्ठ 6।

नम्रताको क्षेत्रमा", शब्द सौन्दर्य हो। अतुलनीय सौन्दर्यका सिर्जना गरिएका रूपहरू छन्।" SGGGS पृष्ठ 8

नम्रता", उदारता र अन्तर्ज्ञान मेरो सासु र ससुरा हुन्-" SGGGS पृष्ठ 152.

आध्यात्मिकतातर्फको यात्रा

गुरु ग्रन्थ साहिब एक शाश्वत जीवित गुरु हो, जो सिख गुरुहरू, हिन्दू र मुस्लिम सन्तहरूको काव्य रचना हो। यो सङ्ग्रह उनका माध्यमबाट सम्पूर्ण मानवजातिका लागि भगवान् ले दिनुभएको उपहार हो। गुरु ग्रन्थ साहिबको दर्शन कुनै पनि प्रकारको उत्पीडन बिना ईश्वरीय न्यायमा आधारित समाजको हो। यो ग्रन्थले हिन्दू धर्म र इस्लामका धर्मग्रन्थहरूलाई स्वीकार र सम्मान गर्दछ, तर यसले यी धर्महरू मध्ये कुनैसँग नैतिक सद्भाव प्रतिबिम्बित गर्दैन। गुरु ग्रन्थ साहिबमा, महिलाहरूलाई पुरुषको बराबर भूमिकासँगै उच्च सम्मान दिइएको छ। महिलाहरूमा पुरुषहरूमा जस्तै आत्मा हुन्छ अनि यसैले मुक्ति प्राप्त गर्ने समान अवसरका साथ उच्च स्तरको आध्यात्मिकता प्राप्त गर्ने समान अधिकार हुन्छ। महिलाहरूले प्रमुख धार्मिक अनुष्ठानसहित सम्पूर्ण धार्मिक, सांस्कृतिक, सामाजिक तथा धर्मनिरपेक्ष गतिविधिहरूमा भाग लिन सक्छन्।

सिख धर्मले समानता, सामाजिक न्याय, मानवताको सेवा र अन्य धर्महरूप्रति सहिष्णुताको वकालत गर्दछ। दैनिक जीवनमा करुणा, इमानदारी, नम्रता र उदारताको आदर्शहरूको अभ्यास गर्दै सिख धर्मको आवश्यक सन्देश भनेको सबै भगवान्प्रति आध्यात्मिक भक्ति र श्रद्धा हो। सिख धर्मका तीन आधारभूत सिद्धान्तहरू ध्यान अनि भगवान्लाई स्मरण गर्नु, इमानदारीपूर्वक बाँच्नका लागि काम गर्नु र अरूसँग बाँड्नु हुन्।

आत्माका लागि यस आध्यात्मिक यात्रामा जाने प्रयास गरेकोमा बधाई। अनुवाद कहिल्यै पनि मूलसँग नजिक हुन सक्दैन, विशेष गरी जब सम्पूर्ण गुरु ग्रन्थ साहिब पद्यमा छ र रूपकहरूको प्रयोगले कार्यलाई अत्यन्त गाह्रो बनाउँछ। कृपया तिनीहरूलाई शाब्दिक रूपमा नपढ्नुहोस् तर तिनीहरूको अन्तर्निहित सन्देश बुझ्नुहोस्। भगवान् एक हुनुहुन्छ र उहाँसँगको मिलन मानव जीवनको लक्ष्य हो भन्ने तथ्यमा ध्यान केन्द्रित गरिएको छ।

यो काम वर्षौंदेखि धेरै स्वयंसेवकहरूले गरेका छन्, जसले गर्दा ईश्वरीय सन्देश तपाईंलाई तपाईंको भाषामा पुग्न सकोस्। यदि तपाईंका कुनै प्रश्नहरू छन् भने, कृपया walnut@gmail.com इमेल गर्न नहिचकिचाउनुहोस् अनि हामी यस यात्रामा तपाईंसँग सामेल हुन चाहन्छौं।